

Lliçó 12: Pel 19 de desembre de 2020

DISSABTE: COM EXPERIMENTAR I VIURE EL CARÀCTER DE DÉU

Dissabte 12 de desembre

PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Gènesi 1, 2; Èxode 16: 14-29; Isaïes 58: 1-14; Mateu 12: 1-13; Lluc 13: 10-17.

PER MEMORITZAR:

"També els va dir: El dia de repòs va ser fet per causa de l'home, i no l'home per causa de el dia de repòs. Per tant, el Fill de l'Home és Senyor fins i tot de el dia de repòs "(Mar. 2:27, 28).

Jodie era l'única adventista en la seva carrera de postgrau, i la seva decisió de no assistir a alguns esdeveniments socials en dissabte feia que les seves creences fossin molt visibles. Un dia, una de les seves amigues, Gayle, li va preguntar a Jodie si volia passar les següents sis nits de divendres amb ella, perquè sabia que Jodie de totes maneres no feia "res" a aquests dies.

Durant les següents quatre dies van sopar juntes, van tocar música, van compartir les seves experiències cristianes i, en general, van gaudir de la companyia mútua. El cinquè cap de setmana, Gayle li va dir a Jodie que havia anat a comprar ymiró seu rellotge. *Oh, bé*, va pensar. *Aviat serà dissabte*. Tot d'una es va adonar que en les últimes setmanes havia après més de suDios yhabíaprofundizado la seva fe. El sábadohabía sidouna oportunidad per a l'educació i el desenvolupament personal. Aquesta història mostra com el sábadono només és un día de descans sinó tambiénunmedio d'ensenyament.

TEMPS PER SORPRENDRE

Alguna vegada et vas preguntar per què Déu va decidir donar-nos dos relats harmoniosos de la creacion en els dos primers capítols de l'Gènesi? Gènesi 1 relata l'semanade laCreacióny el milagro creixent de laTerra amedida que se li dóna forma i després vida, culminant en la creació d'home i la dona en el sisè dia. Gènesi 2 analitza el mateix relat, però des d'una perspectiva diferent, posant l'accent en el sisè dia. Adam està ara al centre de l'escena, i tot el que es descriu està allà per a ell i per a la seva dona: el jardí, els rius, els animals i altres.

La Creació és massa profunda per a un relat únic. En primer lloc, aprenem de l'poderosoCreador artísticque té buenojopara la bellesa perfecta. Després coneixem a el Déu de les relacions, que vol que els seres humanos seamenyse cuidenmutuamenteyal restode la creacion.

Llegeix Gènesi 1 i 2 i observa com el primer dissabte (Gn. 2: 1-3) ens remet a el primer relat de la Creació i introdueix el segon relat de la Creació. Com t'ajuden teves conclusions a entendre el que pot significar la benedicció divina de dissabte i la seva santificació?

Imagina't que ets Adam o Eva en aquest primer dissabte. És el teu primer dia de vida, el teu primer dia amb el teu cònjuge i el teu primer dia amb Déu. Quin dia d'aprenentatge! Comences a aprendre de el Déu que va ser capaç de crear tanta bellesa. Et meravelles a l'veure un elefant en un moment i una granota a el següent; cadaunode ells, únic. Somrius a l'veure les entremaliadures de la jirafao el búfal. Tequedasboquiabierto por los muchos colores y formas, embadalit per la simfonia dels sons; et delectes amb la variedadde sabors i olors deliciosos; i gaudeixes explorant les delícies de diferents textures. Abans de res, comences a aprendre sobre les relacions: responsabilitat, cura, amor. El experimentes amb tuCreador; comences a practicarlo conel resta dels éssers creats.

El primer sábadonopodríahaber sidounaexperienciapasivaparaAdán i Eva. Va ser una oportunitat creada per Déu perquè es concentrassin en el seu Creador i en la creació. Era el moment per sorprendre.

■ **Enumera les diferents oportunitats d'aprenentatge que Adam i Eva van tenir durant aquest primer dissabte. Quines d'aquestes oportunitats encara continuen sent rellevants avui, tot i que d'una manera diferent? Com poden enriquir els teus dissabtes?**

TEMPS PER REDESCOBRIR

Quan es demana a Moisès que tregui als israelites d'Egipte, està clar que les masses han perdut la seva perspectiva com a fills de Déu. Necessiten redescobrir qui és el Déu que requereix la seva adoració i els dóna tantes promeses d'un futur increïble. Dissabte és una experiència d'aprenentatge fonamental en el seu viatge de redescobrimnt. També es converteix en un senyal clar per a les altres nacions de la relació especial entre Déu i aquesta nació. L'experiència de l'mannà tipifica la forma en què Déu educa els israelites.

EnÈxodo 16:14 a el 29, quines lliçons van aprendre els israelites?

Déu proveeix el miracle de l'mannà per als israelites, donant-los prou menjar per a cada dia. Si els hagués donat més d'aquesta quantitat, llavors podrien haver oblidat qui era el seu Proveedor. Així que, cada dia realitzava un milagre per a ells, i ells veïen el cuidador de Déu. No obstant, els dissabtes la situació era diferent, ja que el dia havia de ser especial. Ara ocorrien miracles: doble porció el divendres, i la comida no es esbala a perdre durant la nit. Es sabia que dissabte els israelites s'esperaven a veure el Déu que era el seu Libertador i redescobrien el que significava ser el poble de Déu.

Els israelites van haver de menjar aquest mannà durant quaranta anys (Èxo. 16:35). Déu també ordena a Moisès que guardi un Gomer de mannà, per recordar als israelites com els va alimentar al desert (16:32, 33). Això també hauria de ser un recordatori de l'experiència especial del dia de repòs.

També hi va haver altres ocasions en què Déu els va deixar en clar als israelites que dissabte és especial.

Dissabte era una forma que Déu va utilitzar per ajudar els israelites a redescobrir la seva identitat i al seu Déu. Se'ls va demanar que obeïssin i santificaran dissabte, però això va ser en el context de desenvolupar una comprensió més profunda de l'caràcter del seu Creador i de construir una relació duradora basada en les promeses.

■ Estàs parlant amb un adolescent que considera que el dissabte és "avorrit". Ell el guarda només perquè això és el que diuen la Bíblia i els seus pares. Quins suggeriments li donaries per ajudar-lo a (re) descobrir el dissabte com una experiència positiva d'aprenentatge?

TEMPS PER APRENDRE PRIORITATS

Els alts i baixos de la experiència de Israel con Déu establen estretament relacionats amb la forma en que s'identificaven con el dissabte. Déu considerava que la falta de voluntat para respectar el dissabte era una senyal que ell era irrellevant en la vida dels (Jer. 17: 19-27). Un compromís renovat amb el dissabte també va ser part de la restauració, un senyal que les prioritats eren correctes. Isaïes 58 representa un contrast interessant.

Llegeix Isaïes 58: 1 a l'14 Què li està dient Déu al seu poble aquí que és rellevant per a nosaltres avui?

Els israelites fingien ser seguidors de Déu (en la seva adoració, si dejuni), però el seu estil de vida després d'acabar el culte mostra que només estan seguint les formalitats d'un comportament correcte; no hi ha un compromís sincer i de cor amb la Llei de Déu.

Isaïes, en el capítol 58, identifica el que Déu espera del seu poble. Estonó és tot. Llegeix Isaïes 58:13 i 14. Per qué Déu se centra en el dissabte al final d'aquest capítol? El profeta utilitza frases similars a les de l'rest del capítol: evita "fer la vostra voluntat Enmi dia sant"; no segueixis "en els teus propis camins"; evita hacer "tu voluntat" y hablar "les teves pròpies paraules", adverteix el profeta. En altres paraules, el dissabte no es momento per fer la rutina de l'adoració, només per abstenir-se'n en els nostres propis pensaments i portar una vida irrellevant per a l'adoració. Dissabte ha de ser un dia "sant" i una "delícia". En el context de la resta de el capítol, el dissabte té a veure amb delectar-se en aprendre el caràcter i els propòsits de Déu, i luego viure aquest caràcter i aquests propòsits en nuestra relació con els altres. Conèixer la forma d'observança i adoració del sàbado és suficient. L'aprenentatge ha d'impactar la vida. Dissabte és el moment per aprendre les prioritats i viure-les.

■ Et delectes en dissabte? Si no, què pots fer per canviar això? Has après a honrar el dissabte? Analitzi amb la classe de l'Escola Sabàtica el que això podria significar. Siguin el més pràctics possible.

TEMPS PER TROBAR L'EQUILIBRI

Jesús respetóy va confirmar la LeydeDios (Mat. 05:17, 18). Tanmateix, Jesús també va desafiar als dirigents religiosos sobre la seva interpretació de la llei. Cap dels seus reptes va ser més amenaçador per al *establishment* que les decisions que va prendre en relació amb l'observança de dissabte. Les sinagogasnodejabandehacer de l'sábado una oportunitat para educar: allà es llegia i s'interpretava la Torà sense excepció. Els escribes i els fariseus coneixien la lletra de la llei. No obstant això, Jesús va arribar molt més lluny en l'educació dels seus seguidors pel que fa a el dia de repòs.

Llegeix Mateu 12: 1 al 13 i Lluç 13: 10 al 17. Què li va ensenyar Jesús a la gent de la seva època, i a nosaltres avui, amb aquests fets?

Les controvèrsies al voltant de el fet que Jesús guaria en dissabte apuntana importants debats espirituals sobre la naturalesa de pecat, la raó de dissabte, la relació entre Jesús i el Pare i la naturalesa de l'autoritat de Jesús.

L'actitud de Jesús cap al dissabte està ben resumida en el nostre versicle per memoritzar d'aquesta setmana: "També els va dir: El dia de repòs fuehechopor causa de l'home, ino l'home per causa de el dia de repòs. Per tant, el Fill de l'Home és Senyor fins i tot de el dia de repòs" (Mar. 2:27, 28). Ell volia emfatitzar que dissabte no hauria de ser una càrrega. Va ser "fet" (creat) com una oportunitat única perquè les persones aprenguin de el caràcter de Déu, que va fer dissabte, i perquè aprenguin vivencialment a valorar la seva Creació.

A l'plantejar interrogants mitjançant la seva accionar, Jesús impulsa als seus deixebles, als dirigents jueus i a les multituds a pensar més profundament sobre les Escripures i sobre el que significaven seva fe i el seu Déu. És molt fàcil que qualsevol de nosaltres quedi tan atrapat en normes i reglaments que potser no són dolentes en si, però que es tornen un fi en si mateixes, en comptes de ser un medio per assolir un objectiu, i aquest objectiu hauria de ser el coneixement de l' caràcter de el Déu a què servim. I això ens porta a obeir fidelment sobre la base de la nostra confiança en els mèrits de la justícia de Crist en el nostre favor.

■ Com observes el dissabte? ¿S'ha tornat un dia de "no facis això i no facis allò", en lloc d'un temps per descansar veritablement en el Senyor i conèixer-lo millor? Si és així, ¿com pots canviar per obtenir més del que Déu vol per a tu?

UN TEMPS PER A la COMUNITAT

Jesús els va donar l'exemple als seus deixebles a l'assistir setmanalment a la sinagoga. Després de la resurrecció, ells van continuar amb aquesta modalitat, a l'igual que els altres seguidors de Jesús. La sinagoga es va convertir en un dels principals llocs perquè els apòstols hicieran preguntes relacionades amb la resurrecció, i el dissabte brindava una oportunitat clau perquè la comunitat es reunís i aprenguéssin. Certament, Jesús era el Messies hebreu, el Messies predit en l'Antic Testament, de què llegien a la sinagoga cada dissabte. Què millor lloc perquè els creients promovieran Jesús que a la sinagoga, especialment quan testimonien davant els jueus i d'altres que temien Déu (Ac. 13:16, 26)?

Observa els següents passatges. Què ens diuen sobre els seguidors de Jesús com a testimonis en àmbits públics? Mentre llegeixes aquests textos, pensa en on eren parlant, amb qui parlaven, què es va dir i quins van ser els resultats. Fets 13: 14-45; 16:13, 14; 17: 1-5; 18: 4.

El testimoni dels apòstols es basava en l'experiència personal i en les Escriptures. Pau es va esplaïar en la història d'Israel, començant amb "els nostres pares" (Ac. 13:17) a Egipte, i va seguir la seva història des de l'establiment a la Terra Promesa fins als jutges, els reis i David, i d'allí va fer una transició perfecta fins a Jesús.

Pau i altres també van mostrar que la seva experiència personal i la seva interpretació tenien sentit dins el context de les Escriptures. Van presentar informació, debatir i discutir. La combinació del testimoni personal i bíblic impartits mitjançant la predicació, l'ensenyament i el debat eren poderoses. Com mostren els passatges de la Bíblia, alguns dels dirigents religiosos tenien enveja de l'autoritat dels apòstols i de el poder resultant que tenien sobre la gent, tant jueus com gentils.

L'Església Adventista de l'Setè Dia també té una llarga història de propiciar el testimoni i l'exposició de les Escriptures mitjançant la predicació i l'ensenyament. La combinació de l'Escola Sabàtica amb el culte d'adoració (predicació) i altres reunions sabàtiques (reunions de joves, per exemple) ofereix una sòlida base educativa formal per a l'adoració adventista de el setè dia. Si bé això s'ha de complementar amb altres experiències d'aprenentatge, és essencial per a l'experiència educativa de dissabte.

PER ESTUDIAR I meditar:

Llegeix, El Deseado de todas las gentes, "Dissabte", pp. 248-256. "Cap altra institució confiada als jueus propendia tan plenament com dissabte a distingir les nacions que els envoltaven. Déu es va proposar que la seva observança els designés com els seus adoradors. Havia de ser un senyal de la seva separació de la idolatria i de la seva connexió amb el Déu veritable. Però, amb el cap de setmana santificar el dissabte, els homesmismos han de ser sants. Gràcies a la fe, han d'arribar a ser participants de la justícia de Crist. Quan va donar a Israel el mandat: 'Recorda el dia de dissabte per santificar', el Senyor també els va dir: 'Em sereu homes sants' (Éxo. 20: 8; 22:31). Únicament en aquesta forma podia dissabte distingir als israelites com adoradors de Déu "(DTG 250).

"Llavors el dissabte és un senyal de el poder de Crist per santificar. [...] Com a senyal de supoder santificador, l'sábadoes dadoa tots els quepor mitjà de Crist arriben a formar part de l'Israel de Déu "(DTG 255).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Sovint els adventistes de el setè dia dediquen temps a considerar el que no és acceptable fer en dissabte. Elaborin un seguit de preguntes que se centrin en els ideals analitzats en aquesta lliçó i que emfatitzin el dissabte com una experiència educativa. Per exemple: "Què faig en dissabte que em permet aprendre més sobre el caràcter de Déu?"
2. Analitzin les cites d'Elena de White que estan més amunt. Aquestes suggereixen que no és només la formalitat de guardar el dissabte el que distingeix els observadors de dissabte a la comunitat. Com serien els que són "participants de la justícia de Crist" i els "sants"? Què té a veure això amb el dissabte?
3. ¿Dequemanerapuedenenriquecer suexperiencia sabàtica? Identifiquin tres objectius que se centrin en el que els agradaria aprendre mitjançant l'observança de dissabte en els propers dotze mesos.